

samenkerk

december 2020 nr.4

Alles over de
Adventstijd
pagina 8

Beleidsbrief

mgr. Smeets

pagina 28

Kerstkaarten te koop

Bestel snel

pagina 27

Het humanitair geloof

Advent is een tijd van verwachtend uitzien. Allereerst heeft dat betrekking op de herdenking van Christus' geboorte met Kerstmis. De gelovigen bereiden zich voor op de herdenking van Christus' geboorte op aarde. Maar het betekent ook het uitzien naar de viering van de komst van de Heer: de wederkomst van Christus op het einde van de tijd.

Advent is ook tijd om na te denken over de geboorte van de Heer als mens. Toen ik kind was wilde ik priester worden. Mijn klasgenoten wilden dokter, burgemeester of leerkrachten worden. De kinderen van nu willen verpleegster, politie, autotechnicus of leerkracht worden. Maar Jezus wilde een mens worden!

Ik heb het mensen vaak horen zeggen: 'Ik ben even goed voor mijn medemens als voor mijzelf'. Dat noemen ze humanitair geloof, en dat is genoeg voor hen. En God hoeven ze niet meer. Als wij naar de problemen van onze samenleving van nu kijken, als resultaat van dit humanitair geloof, zien we dat meer dan 42% mensen in Nederland aan eenzaamheid lijden. Eenzaamheid bestond vroeger niet in onze samenleving. En de moderne ziekten zoals burn-out, overspannen zijn en soortgelijke psychische ziekten bestonden toen ook niet. Omdat in die tijd meer mensen geloofden, konden ze samenleven en ze leefden voor elkaar. Omdat ze geloofden dat God de schepper van het leven is en dat Hij voortdurend voor ons dagelijks leven zorgt. Ook als je ergens vast zit.

Ons geloof is iets eenvoudigs dat met de liefde tot God begint. En met ons goede band met God gaan we naar onze medemensen. Dan kunnen we ook aan scheppende liefde van God deelnemen om het leven door te geven, om voor de planten en de dieren te zorgen en ook door onze mooie woorden en aanwezigheid onze medemensen nabij zijn.

Ons geloof nodigt ons uit om niet alleen goed te zijn voor onze medemensen, maar het nodigt ons uit om ons naar onze lijdende medemensen te keren. Omdat onze God ook hier op aarde voor de lijdende mensen komt. Hij was geboren in een stal. Hij at en dronk met zondaars en tollenaars. Hij is ook mens geworden om aan ons te laten zien hoe wij als mens mogen leven. Daarom heeft Pilatus Jezus aan het eind van het leven genoemd: 'Zie, hier de mens.' 'Ecco Homo.' Dit is eigenlijk het humanitair geloof. Tot dit humanitair geloof nodigt het mens geworden Kindeke ons uit: met Hem naar ons en naar onze lijdende medemensen toe!

Laat deze adventstijd ons voorbereiden en deze Kerstmis ons inspireren om het kerstkindje in onze harten te ontvangen opdat wij de mensen worden die Gods liefde ervaren en dat uiten in onze daden. (In God's naam mens worden om de mensen lief te hebben)

Kapelaan Marthoma

Inhoudsopgave

Parels uit de preken van de Deken	4, 5
Pastoor Miedema verhuist	6
Restauratiewerkzaamheden	7
Adventstijd	8, 9
Gulden mis Paterskerk	10
Heiligen veilig thuis	11
Werkgroep bezinningsmiddag	12, t/m 14
Zangkoren mogen zingen	15
Cursus liturgische vormgeving	16, 17
Kinderboekje	19 t/m 22
Een forse tegenvaller	23
Vicaris-deken Ed Smeets	24 t/m 26
Kerstkaarten	27
Beleidsbrief mgr. Smeets	28 t/m 30
De Gerarduskalender	31
Catachese activiteiten	32 t/m 35
In memoriam	36
Even babbelen	37
Ik geef de pen door aan	38

Enkele parels uit de preken van de Deken

In deze rubriek brengen we een aantal mooie passages uit de preken van deken Smeets op de zondagen in de afgelopen maanden onder uw aandacht.

Omdat ze alleszins de moeite waard zijn om er nóg een keer kennis van te nemen of om ze te lezen als u ze nog niet gehoord had. Boven iedere passage staat de aanduiding van de schriftlezingen van de betreffende zondagen, waarop de preken betrekking hebben.

24e zondag door het jaar

13 september 2020

Ecclesiasticus 27, 30-28, 7

Mattheus 18, 21-35

Door de Bijbel loop van koft tot koft een rode draad die ons vertelt dat mensen die Jezus kennen en in hem geloven anders leven dan mensen die hem niet kennen.

Zo te leven lukt niet altijd. In het begin van de Bijbel staat dat God ons de aarde schiep en al meteen daarna verhaalt het Boek hoe de mens die schepping beantwoordde door voor het kwade te kiezen: eerste Adam en Eva en daarna Kaïn en Abel. Het kwade komt voort uit de wens van de mens om zélf God te zijn. Uiteindelijk komt Jezus naar ons toe om aan het kruis te laten zien hoe ver Gods liefde gaat. Aan ons de vraag om die liefde te beantwoorden.

Als we daarin tekort schieten bekennen we schuld, onze eigen schuld, die we niet op anderen moeten schuiven. God vergeeft. Zijn ook wij anderen vergeving schuldig, staan we bij God in het krijt? In het evangelie van vandaag vraagt Petrus aan Jezus hoe vaak we anderen moeten vergeven. Het antwoord is dat we 7 maal 70 vergeving voor vergelding moeten laten gaan.

Anderen niet de maat nemen maar hen vergeven zoals God ook ons vergeeft.

26e zondag door het jaar

27 september 2020

Ezechiël 18, 25-28

Mattheus 21, 28-32

Geloven is doen wat God vraagt. In de parabel die Jezus ons vandaag in het evangelie vertelt geeft een vader aan zijn twee zonen de opdracht om aan het werk te gaan in zijn wijngaard. De eerste zoon zegt ja maar doet het niet de tweede zegt nee en doet het wél. De laatste zoon, zo vinden Jezus' toehoorders, doet de wil van zijn vader.

Te midden van alle actuele, wisselende, elkaar in hoog tempo opvolgende gebeurtenissen in ons leven klinkt elke zondag opnieuw het evangelie als het woord van God. Alle actualiteiten kun je op veel manieren interpreteren, hetgeen dagelijks in op radio en Tv gebeurt .

Het woord van God blijft een constante: wij voegen daar niets aan toe, we veranderen niets, we schrappen niets.

Het woord blijft onveranderlijk: de opdracht om Zijn wil te doen, te leven zoals Hij dat vraagt en voordoet. Tot en met zijn dood aan het kruis.

Het evangelie schuurt, het is geen makkelijk verhaal. Het spreekt ons telkens aan uit ons schulp van sleur te komen en om ons te voegen naar zijn woord, ons te voegen naar Hem en naar onze naasten. En als we dat doen verrichten we geen grote daden, we doen slechts zijn wil. Vaak slagen we daar toch weer niet in. We blijven arme zondaars, voor wie gebeden moet worden. Maar richten ons telkens opnieuw naar Zijn wil.

30e zondag door het jaar

25 oktober 2020

Exodus 22, 20-6

Mattheus 22, 23 -40

Toen de Farizeeën hoorden dat Jezus de Sadduceeën de mond gesnoerd had stelden ze Hem de volgende vraag om Hem op de proef te stellen: “Meester, wat is het voornaamste gebod in de Wet?”

Hij antwoordde hen: “Gij zult de Heer uw God beminnen met geheel uw hart, geheel uw ziel en heel uw verstand. Dit is het voornaamste en eerste gebod.

Het tweede, daarmee gelijkwaardig: Gij zult uw naaste beminnen als uzelf.

Aan deze twee geboden hangt heel de Wet en de Profeten.”

In huizen van Joden is aan de deurpost vaak een “mezoëza” bevestigd, een houten kokertje met daarin een perkamentrolletje waarop de tekst: “Luister Israël! De Heer is onze God, de Heer is de Enige. U zult de Heer uw God liefhebben met heel uw hart, met heel uw ziel en met al uw krachten”.

Doel was dat iedereen die het huis betrad herinnerd werd aan dit eerste gebod.

Jezus voegt daaraan meteen een tweede toe, gelijkwaardig aan het eerste: “Gij zult uw naaste beminnen als uzelf”. Want wij zijn kinderen van één Vader, elkaars broers en zussen.

Broers en zussen niet alleen van de mensen die we kennen maar ook van alle weduwen, wezen en vreemdelingen die op ons pad komen.

We kennen beide geboden van jongs af aan. We zijn ook zeker van plan om ons eraan te houden, heilig van plan. Maar er komt steeds van alles tussen wat niet voorzien was: drukke werkzaamheden, verdriet, corona. We horen het telkens weer op zondag in de kerk. De kunst is om er door de week naar te handelen.

Voor God is er geen enkel verschil tussen de mensen die we zijn in de kerk en de mensen die we zijn buiten de kerk, tijdens de Mis en na de Mis. Hij heeft ons aan elkaar geklonken en ons samen aan Zijn hart gedrukt. Hij roept ons allen op om Gods gelaat te zien in alles en in elkaar. Hij vraagt van ons een liefde die zo ruimhartig is als God zelf. Caritas als eis.

Pastoor Miedema verhuist

van regio Leunen naar kop van Noord-Limburg

Pastoor Theo Miedema vertrekt uit de parochies Leunen, Veulen en Heide. Op 1 januari wordt hij pastoor in de kop van Noord-Limburg.

In zijn nieuwe werkomgeving krijgt Miedema de parochies Ven-Zelderheide, Ottersum, Milsbeek, Mook, Molenhoek en Middelaar onder zijn hoede. Miedema volgt hier pastoor Martinus Rijs op, die onlangs om gezondheidsredenen zijn functie moest neerleggen.

Theo Miedema (51) werd in 2008 tot priester gewijd. Tot 2013 werkte hij als kapelaan in Tegelen, Steyl en Belfeld. Daarna was hij een jaar waarnemend kapelaan in Blerick. In maart 2015 ging Miedema naar de regio Venray, waar hij pastoor werd in de parochies in Leunen, Veulen en Heide, tevens assisteerde hij in de parochies van Venray en Smakt. Afgelopen mei werd hij nog samen met moderator deken E. Smeets, pastoor van Ysselsteyn, Merselo en Vredepeel.

Pastoor Miedema werd alhier zeer gewaardeerd om zijn bescheidenheid en betrokkenheid. Hij was een vertrouwd beeld in onze gemeenschappen. Alhoewel Leunen, Veulen en Heide zijn eerste aandachtsgebieden waren heeft hij zeer veel bijgesprongen in de Grote Kerk en de Paterskerk, met name ook in de periode tussen de twee dekens Smeets in. Priesters en kerkbestuur zijn hem daar zeer erkentelijk voor en wensen hem veel zegen en vreugde op zijn nieuwe plek!

*'We gaan pastoor Miedema zeker missen!
Hij heeft ons veel wijsheid en vriendelijkheid
gebracht. We wensen hem veel plezier en
succes op zijn nieuwe plek.'*

- een kerkganger

Restauratiewerkzaamheden

aan de Onze Lieve Vrouw Geboortekerk in Blitterswijck

Ingepakte kerktoeren in Blitterswijck staat sinds 24 september 2020 in de steigers.

De toren van de kerk, een rijksmonument, werd op 21 november 1944 door de Duitsers opgeblazen. Het schip, met zuidmuur en noordmuur en steunberen uit de vijftiende eeuw zijn laat-gotisch en konden hersteld worden. Vanwege ruimtegebrek werd aan de oostzijde een dwarspand en een nieuw koor toegevoegd. Dit werd in 1951 gerealiseerd. Op oude foto's is te zien dat de kerk toen nog geen toren had. Die is in 1953 gebouwd. Op de fundamenteën en overgebleven resten van de oude toren uit de vijftiende eeuw werd de nieuwe toren gebouwd. Hiervoor werden stenen gebruikt van het nabijgelegen verwoeste kasteel, oorspronkelijk eigendom van de Heren van Blitterswijck. Het metselwerk en het natuursteenwerk van de toren worden nu opnieuw gevoegd en ook het met leien bedekte dak van de toren krijgt een onderhoudsbeurt. Naar verwachting zal de toren acht weken in de steigers hebben gestaan voordat het herstel is afgerond.

Pastoor Huub van Horne

Adventstijd

Adventstijd: een eeuwenoude traditie voorafgaande aan Kerst

In het christendom wordt de periode voorafgaande aan Kerst de adventsperiode of de adventstijd genoemd. De Latijnse naam 'adventus' betekent in het Nederlands 'komst', en in het christendom wordt tijdens de adventsperiode de komst van Christus herdacht en zo toegeleefd naar het kerstfeest. Niet alleen de herdenking van de geboorte van Jezus staat centraal, maar ook de hoop en verwachting van Zijn terugkeer naar de aarde. Toch is deze adventstijd geen Bijbelse instelling, maar meer een eeuwenoude traditie waarin hoop en verwachting centraal staan.

Vierde eeuw (301-400 na Christus)

Omdat er niet exact wordt gesproken over de advent of adventus is het eigenlijk moeilijk vast te stellen wanneer de adventstijd precies ontstaan is. Aan de hand van de geschriften die gevonden zijn van onder andere Gregorius van Tours en Filastrius van Brecha wordt er gesuggereerd dat advent zo rond de vierde eeuw na Christus is ontstaan. In deze eeuw werd ook het christendom in het Romeinse Rijk toegestaan door keizer Constantijn de Grote. Veel kerken spraken hun verwondering uit over het feit dat God mens was geworden. Veel kerken vonden dit een geheimzinnig mysterie, dat voor het menselijke verstand niet te bevatten is. De Zoon van God, die als gewoon mens geboren werd en via deze weg naar de aarde kwam. Dit thema kwam waarschijnlijk ter sprake in de periode voorafgaande aan Kerst en zo ontstonden er bepaalde gebruiken in de kerk.

Invloed uit Rome

De traditie uit de vijfde eeuw wat betreft advent kwam in de zesde eeuw bij de kerk

in Rome terecht. Ook hier begonnen ze aan een vastenperiode van 6 weken, maar paus Gregorius de Grote die leefde van 590 tot 604 na Christus heeft de duur van deze vastentijd verkort naar 4 zondagen. Gregorius de Grote wilde tijdens de adventsperiode naast de menswording van God, ook aandacht geven aan de wederkomst van Christus. In deze eeuw werden ook andere Roomse gebruiken op kerkelijk gebied overgenomen, en dat gebeurde ook met de adventstijd. Vanaf deze tijd werd het normaal dat de adventstijd 4 weken duurde, of ook wel 4 zondagen.

Het kerkelijk jaar

Het kerkelijk jaar, ook wel liturgisch jaar genoemd, begint in de kerken met advent. Het loopt dus niet hetzelfde als het kalenderjaar, dat op 1 januari begint en eindigt op 31 december. Het kerkelijk jaar en dus ook de adventstijd begint altijd op de zondag die het dichtst in de buurt komt van 30 november. Dit is de feestdag van de Heilige Andreas, hij was een van de twaalf discipelen van Jezus. Het begin van de adventstijd kan daarom nooit met een datum aangegeven worden, maar hangt dus af van de dichtstbijzijnde zondag van 30 november. Het begin van de adventstijd valt altijd tussen 27 november en 3 december en eindigt op 24 december, ook wel kerstavond genoemd.

De adventszondagen

Er zijn vier zondagen in de adventsperiode. De meeste kerken gebruiken tijdens deze vier zondagen ook verschillende kleuren om aan te geven in welke periode ze zitten van het kerkelijk jaar. De vier zondagen hebben ook een speciale naam, genoemd naar het eerste woord van de introitus van die zondag:

- Eerste zondag: Levavi
- Tweede zondag: Populus Sion
- Derde zondag: Gaudete
- Vierde zondag: Rorate

De adventskleuren

De kleuren die tijdens de adventstijd in de kerken gebruikt worden zijn roze, paars, goud en groen en elke kleur heeft zijn eigen betekenis:

- **Paars** is de kerkelijke kleur die staat voor boete en soberheid. Deze kleur wordt de hele adventstijd gebruikt, behalve op de derde zondag (gaudete).
- **Roze** staat voor blijdschap voor het komende kerstfeest en waar naar toe wordt geleefd tijdens de adventstijd. Het wordt gedragen en gebruikt op de derde zondag (gaudete) in de adventstijd. Het licht en de blijdschap (roze kleur) van het komende kerstfeest breekt door de schuld heen (paarse kleur).
- **Goud** oftewel de honingkleur doet denken aan de kleur van de zon, het goud van de zon en hiermee wordt er een verwijzing gemaakt naar het Licht van de Eeuwige, maar ook het samenzijn en de verbondenheid met elkaar wordt met deze kleur duidelijk gemaakt.

De gebruiken en symbolen van advent

Er zijn door de eeuwen heen, verschillende gebruiken en symbolen ontstaan die gebruikt worden in de adventstijd. Elk gebruik en symbool heeft een eigen betekenis.

De adventskrans

De adventskrans is een ronde krans vol met groene takken, meestal dennengroen, waarin vier kaarsen gezet zijn. Op de eerste zondag wordt de eerste kaars aangestoken, en elke week wordt er een kaars extra aangestoken.

Het idee van een kerstkrans is ontstaan in de 19e eeuw en bedacht door een Duitse Theoloog Johann Hinrich Wichern. Hij zorgde voor arme kinderen en deze kinderen wilden graag weten wanneer het Kerst was. Als soort van kalender bedacht hij iets leuks. Hij maakte van een oud houten wagenwiel een soort krans waarop hij 23 kaarsen plaatste, 19 rode en 4 witte kaarsen. Elke dag werd er dan een kaars aangestoken en zo wisten de kinderen over hoeveel nachties slapen het Kerst was. Veel later, in 1860, bedekte hij het houten wiel met groene dennentakken. Vanwege de vier adventszondagen wordt er gebruikgemaakt van vier kaarsen. De krans staat voor de oneindigheid van God. De ronde cirkel heeft geen begin en einde zoals ook God begin noch einde kent.

De adventsster

Deze ster werd ook wel de kerstster genoemd. In de adventstijd hadden veel mensen deze ster voor het raam hangen. Een verwijzing naar aan de ster die de wijzen volgden om bij het kindje Jezus te komen. De ster staat symbool voor Christus, die als het Licht in de donkere wereld gekomen is en ons ook de Weg wil wijzen.

Adventskalender

Een speelse manier voor kinderen om met advent en Kerst bezig te zijn is een adventshuisje of een adventskalender. Het huisje heeft vier raampjes die dicht zijn. Op elke zondag in de adventstijd gaat er een raampje open. Op 24 december, de avond voor Kerst, mag het deur van het huisje geopend worden en dan verschijnt het kerstkind.

Bron: <https://mens-en-samenleving.infonu.nl/religie/>

Gulden mis Paterskerk

De advent is een vergeten liturgische periode. Voordat wij het ons realiseren branden alle vier de kaarsen van de adventskrans. Om deze periode iets meer onder de aandacht te brengen wordt op zaterdag 19 december om 7.00 uur in de ochtend een Gulden Mis opgedragen in de Paterskerk.

De Gulden Mis is een speciale H. Mis ter nagedachtenis aan de blijde verwachting van de H. Maagd Maria. Naar eeuwenoude traditie wordt de H. Mis vroeg in de ochtend (om 7.00 uur) opgedragen in een oerdonkere kerk die slechts verlicht wordt door een zee van kaarslicht. U bent van harte uitgenodigd om samen met andere parochianen deze bijzondere H. Mis ter ere van Onze Lieve Vrouw te vieren en op deze manier u voor te breiden op de komst van de Vredesvorst met Kerstmis.

Heiligen veilig thuis

Vijf beelden uit de Sint Petrus' Bandenkerk zijn van 1 april tot en met 20 september 2020 tentoongesteld in museum Schnütgen, een belangrijk museum van kerkelijke en middeleeuwse kunst in het centrum van Keulen, waar de tentoonstelling 'Meester Arnt van Kalkar' plaatsvond. Het was een prachtige verzameling van werken van deze Middeleeuwse Meester. Tentoongesteld werden altaarstukken en een groot aantal beelden van heiligen, waaronder vijf beelden uit de Grote Kerk.

Eind september kwamen Antonius Abt, Jacobus Major, Lucia, Oda en Severus terug naar Venray en zijn inmiddels weer veilig terug op hun sokkel geplaatst. Helemaal uitgerust van de reis, afgestoft en in goede conditie.

Van de grote kleurenfoto's die hun lege plaats tijdelijk hadden ingenomen, zoek alleen de heilige Severus, bisschop van Ravenna (in de 4e eeuw), de patroonheilige van de wevers, de spinners, politiemannen,

schoen-, handschoen- en kousenmakers nog een nieuw thuis. De foto van dit beeld, op min of meer ware grootte, is te koop voor € 50,00 en dit bedrag komt ten goede aan het restauratiefonds van de Stichting Beeldenschat. Heeft u hiervoor belangstelling? Stuur dan een mailtje naar leoniecal@home.nl

Leonie Cals

Werkgroep bezinningsmiddag stopt na 35 jaar

In 1986 nam de parochieraad van de Grote Kerk het initiatief om een bezinningsmiddag te organiseren voor zieken en andere parochianen voor wie de kerk fysiek moeilijker bereikbaar was. Achterliggend idee was dat de zorg voor deze mensen en de beschikbaarheid van de kerk voor haar parochianen tot de belangrijkste taken van de parochie behoorden.

De toenmalige secretaris van de raad, André van Goch, omschreef destijds dit initiatief als een experiment, dat zou worden voortgezet als het een succes bleek te zijn. En het werd een succes. De eerste bezinningsmiddag op 9 september 1986 werd door ruim 100 parochianen bezocht. Dit bezoekersaantal bleef vervolgens 35 jaar stabiel. De reacties waren unaniem enthousiast. Een succes dus dat een vervolg verdiende.

De werkgroep die deze middag ging voorbereiden bestond uit zuster Maria Ancilla, Oda van Es van Goch, Tiny Peeters, Mary Schim van der Loeff, Gerry Schwachöfer en André van Goch.

Geestelijk adviseur was Ben van Bronkhorst OFM, destijds kapelaan in Venray en tegenwoordig emeritus deken van Bommelerwaard.

Gekozen werd voor een middagviering op de tweede dinsdag van september.

De middag begon met een kop koffie. Daarna volgde een Heilige Mis, waarna koffie met gebak en afsluitend een drankje. De Mis op 9 september 1986 werd opgedragen door kapelaan van Bronhorst en had als thema “De moed om jezelf te zijn”. De Mis, en ook de rest van de middag, werd opgeluisterd door het kerkkoor van de Grote Kerk.

In de jaren daarna waren de dekens Theunissen, Buschman, Coenen en Smeets voorganger. De eerste 15 jaar vond de viering plaats in Den Kerkdijk op het terrein van het Vincent van Gogh-instituut en in de daarop volgende 20 jaar in Dansschool Janssen (Anno’54).

De medewerking in beide locaties was geweldig.

De invulling waar de werkgroep voor koos was laagdrempelig en eenvoudig en waarschijnlijk daarom zo’n succes. De deelnemers kwamen op de eerste plaats voor de Mis maar ook zeker voor het onderlinge contact en voor de mogelijkheid om met de deken te praten. De opeenvolgende dekens waren daar ook bijzonder goed in: contact van mens tot mens in alle lagen van de parochie over alles wat mensen boeit.

Op 21 oktober ll. had ik een gesprek met Mary Schim van der Loeff, Gerry Schwachöfer en André van Goch, die evenals Tiny Peeters vanaf het begin bij de bezinningsmiddag betrokken waren.

Ze vertelden ze me dat o.a. medewerkers van de parochies, de werkgroep ziekenbezoek,

de Zonnebloem en het Schuttersveld namen doorgaven van mogelijke deelnemers. In juni, ruim vóór de tweede dinsdag in september, start de werkgroep ieder jaar met de voorbereidingen. Alle deelnemers worden uitgenodigd in een persoonlijk gesprek met één van de leden van de werkgroep, gesprekken waarin behalve voor die uitnodiging ook veel ruimte was voor andere onderwerpen. Één gesprek per middag was meestal het maximum.

De deelnemers werden per auto naar de plaats van samenkomst gebracht. Er werd een lijst opgesteld van vrijwilligers die als chauffeur wilden fungeren. De deelnemers werden ingelicht over hun chauffeur en de chauffeurs over naam en adres van degenen die ze gingen vervoeren.

Volgens de elkaar opvolgende dekens hoorde de organisatie van de middag tot de kerntaken van de kerk. De kosten waren daarom ook voor rekening van de parochie, aangevuld met een deurcollecte in het weekend.

Ter afsluiting ontvingen alle deelnemers, inclusief het koor en de chauffeurs, een roos met een mooie tekst.

De vrijwilligers die vanaf 1986 lid zijn van de werkgroep hebben inmiddels een leeftijd bereikt waarop ze beter bij de gasten zouden kunnen plaatsnemen dan als gastheer-/vrouw op te treden.

Na 35 jaar is het mooi geweest. Anderen zullen hun taken overnemen.

Met voldoening kijken ze terug op het mooie werk dat ze samen konden verrichten.

Nogmaals de kracht van het idee lag in de eenvoud en, zoals Shakespeare al schreef:

“Nooit kan iets mislukken, als eenvoud en plicht het verzorgen”.

**‘Er staan al vrijwilligers
klaar om het over te
nemen’**

De laatste bezinningsmiddag kreeg door de coronacrisis een andere vorm en inhoud.

Gezien de omstandigheden was er geen Mis in Dansschool Janssen maar een online Maria-lof, opgedragen door deken Ed Smeets, pastoor Miedema en kapelaan Alexander in de Grote Kerk en uitgezonden door Omroep Venray. De uitzending werd 1800 keer aangeklikt.

Inmiddels staat al een andere groep vrijwilligers klaar om de taak over te nemen. Zeker is dat de tweede dinsdag van september gehandhaafd zal worden. Over de invulling volgt komt nadere informatie.

Dank aan de scheidende werkgroep en aan de vele anderen vrijwilligers die deze middag mogelijk maakten.

Ger Claessens

BEZINNINGSMIDDAG

- HET 35E JAAR -

VOOR ZIEKEN EN THUISZITTENDE MENSEN VAN DE PAROCHIE SINT PETRUS' BANDEN EN ONZE LIEVE VROUW VAN ZEVEN SMARTEN TE VENRAY

*Deken Ed Smeets zal voorgaan in
een plechtige Maria-Lof viering*

**8 SEPTEMBER 2020
OM 14.00 UUR VIA
OMROEP VENRAY
ZIGGO KANAAL 45**

Zangkoren mogen zingen, maar ???

Zangkoren mogen repeteren en optreden als zij zich houden aan de regels. Dat staat in de aanbevelingen en richtlijnen van het RIVM. Maar willen, kunnen, durven en doen koren dat ook?

Zangers, en zeker kerkzangers, willen absoluut graag zingen. Ook in deze enge coronatijden. Voor hen is het koor heel belangrijk in het leven. Zij leven toe naar de wekelijkse repetities en de zondagse kerkdiensten en vooral naar de kerkelijke feestdagen.

De maatregelen van het RIVM geven een groot aantal richtlijnen waarmee rekening moet worden gehouden bij koorzang. En die richtlijnen zijn al snel na de uitbraak van de eerste golf van besmettingen in maart uitgevaardigd. Begin juli is nog eens geconcludeerd dat aerosolen en grotere druppels bij het zingen de ziektekiemen met zich kunnen dragen. Ouderen en kwetsbare mensen moeten daarom ook extra voorzichtig zijn. Vele koorbesturen doen hun uiterste best doen om repetities en optredens met de nodige beschermingsmaatregelen te organiseren. Vaak lukt het echt niet om aan alle richtlijnen te voldoen, en maakt men er maar het beste van. De fysieke ruimte ontbreekt nogal eens om goed te kunnen repeteren, evenals de noodzakelijke luchtbehandeling. Koorzingen is samen zingen en anderhalve meter afstand tot je collega's voelt niet echt als samen, zo vinden velen. Kerkkoren waarvan het de intentie is om de wekelijkse hoogmissen op te luisteren, bestaan -zeker in onze parochies- voor een aanzienlijk deel uit ouderen.

De meeste (kerk-)koren liggen grotendeels nog stil. Veel ouderen zijn bang om besmet te raken en durven daardoor niet meer te zingen. Hun sociale contacten worden door het virus beperkt. De hele publiciteit op tv en in kranten rond alle maatregelen, verwachtingen en tegengestelde meningen maakt het er niet beter op. En discussies tussen zelfbenoemde "deskundigen" al helemaal niet.

Moeten we dan wanhopen? Nee, natuurlijk niet! Kleinere groepjes zangers en zangeressen blijven actief zingen en kunnen af en toe ook in een kerkdienst hun liederen ten gehore brengen om onze Lieve Heer te prijzen. We hopen en bidden dat er snel een vaccin beschikbaar komt. Dan kunnen de kerkelijke vieringen en feestdagen weer met mooie religieuze gezangen door onze voltallige koren worden opgeluisterd.

*Bert Suilen
Oktober 2020*

Blijf dit doen om mij te gedenken

Cursus liturgische vorming

Zaterdagmiddag 24 oktober ll. ging in de Paterskerk de cursus liturgische vorming van start. Tot dusver werden dit soort cursussen in ons bisdom meestal in Roermond of op Rolduc gegeven. Vorig jaar is besloten deze opleidingen verspreid over het bisdom te verzorgen. In het vorige parochieblad is een overzicht van deze cursussen afgedrukt.

Onderwerpen als ethiek, filosofie en kerkgeschiedenis komen aan de orde in Sevenum, Leunen, Venray en andere plaatsen in Limburg. De cursus liturgische vorming wordt gegeven door deken Ed Smeets in de Paterskerk op een aantal zaterdagmiddagen. Te beginnen dus op 24 oktober. Er waren 18 deelnemers, gelijkelijk afkomstig uit Zuid-, Midden- en Noord Limburg. In verband met de coronacrisis zaten de deelnemers op gepaste afstand in de koorbanken in de Paterskerk.

Binnen de cursus liturgische vorming staat de Eucharistie centraal als bron en middelpunt van heel ons kerkelijk leven. We beluisteren er het Woord van de Heer, nemen het tot ons, we bidden, zingen en danken, we vieren het leven, het lijden, de dood en de verrijzenis van Christus en we wijden onszelf aan Hem toe, om vanuit de zondagsviering te leven en te groeien als christenen en dat doen we omdat de Heer het ons zelf gevraagd heeft: “Blijf dit doen om Mij te gedenken”. Waarbij Hijzelf in ons midden komt. (reader cursus).

De cursus beschrijft de betekenis, het ontstaan en de achtergronden van dit sacrament.

Op het hoogtepunt van de geschiedenis, bij het begin van onze jaartelling, is Christus gekomen om ons thuis te brengen. In Hem kwam God naar ons toe om ons te verlossen.

Dat vieren we in de Mis.

In de eerste eeuwen kwamen de christenen bijeen in huiskamers. Ze zegenden één groot brood en nuttigden dat samen om Hem te gedenken. In later eeuwen werden de teksten en de handelingen van deze bijeenkomsten steeds meer centraal geformaliseerd en aangepast aan de grotere ruimten van de kerken die ontstonden. Uiteindelijk werden alle teksten en rituelen vastgelegd in het Altaarmissaal en het Lectionarium (lezingen en evangeliën).

Deze teksten worden over de hele wereld gevolgd. De grondtekst is in het Latijn. Toen de volkstaal haar intrede deed in de liturgie is de tekst vertaald in alle mogelijke talen.

Sinds enkele decennia wordt gewerkt aan een nieuwe vertaling van dit missaal met als doel deze teksten dicht bij de oorspronkelijke versie te brengen. Verder is het streven om per taal eenzelfde tekst aan te houden: één zelfde tekst voor alle Engels sprekende landen, één voor alle Spaans sprekende landen.

Onderdeel van deze vertaling is o.m. de nieuwe vorm van het Onze Vader: één tekst voor alle gelijke talen, in dit geval voor Nederland én Vlaanderen.

Hieronder volgen enkele passages uit de cursus. Het altaar houdt het midden tussen een tafel en een graftombe: het brood delen om de overwinning op de dood te gedenken. Het staat symbool voor de aanwezigheid van Christus: daarom kust en bewierookt de priester het bij aanvang van de dienst.

‘Zeer de moeite waard’

Wierook en kaarsen hebben een belangrijke functie. In het boek Exodus staat dat God met de Israëlieten mee trok door de woestijn, overdag in een wolkkolom en 's nachts in een lichtende vuurzuil. Ook in de Eucharistie staan wierook en kaarslicht voor de aanwezigheid van God onder ons. Voor vormgeving van teksten en ritensluit de Mis aan bij het Oude Testament. Het Joodse Paasmaal staat centraal als het laatste avondmaal, dat we herdenken.

Na deelname aan de Zondagsmis ruik je naar wierook. Het idee is dat je dat figuurlijk de hele verdere week blijft doen.

In de viering staat eerst luisteren centraal. Na één of twee lezingen volgen het evangelie en de preek. De dienst van het Woord. In het Credo spreek je uit dat je gelooft in wat je zojuist hebt gehoord. Pas daarna komen het gebed van het volk (de voorbede) en de dienst van de Tafel.

De deken lardeerde zijn betoog met tal van kerkelijke wetenswaardigheden, die voor vele toehoorders binnen deze context heel herkenbaar waren.

Zeer de moeite waard.

De volgende bijeenkomsten zijn:

12-12-2020; 30-01-2021; 27-02-2021; 20-03-2021.

Telkens van 13.00 - 15.30 uur. Locatie: Paterskerk, Leunseweg 5, Venray.

Aanmelding via: activiteiten@sgv-roermond.nl Kosten: € 5,- per middag

Ger Claessens

TUHMAN DAKBEDEKKINGEN

Voor al uw dakwerkzaamheden

Keizersveld 71b • 5803 AP Venray • T 0478 533702

M 06-54366249 • info@tuhmandakbedekkingen.nl

WWW.TUHMANDAKBEDEKKINGEN.NL

BRIENSVELD
UITVAARTVERZORGING

AANDACHT, TIJD EN ZORG
VOOR UW PERSOONLIJKE WENSEN

 Brienshoekweg 6
5809 EW, Leunen-Venray

 0478-515221

 www.briensveld.nl

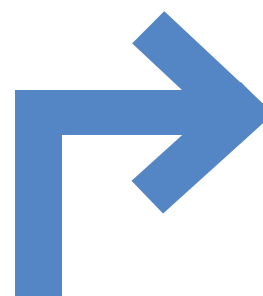
UITVAARTVERZORGING

**ELEKTRO
VAN GOCH**

VENRAY T 0478-510545 F 0478-511800 ELEKTROVANGOCH.NL

ELEKTROTECHNIEK
BEVEILIGING
DATA-NETWERKEN
TELE-COMMUNICATIE
HUISAUTOMATISERING

Wist je dat...

...het Kinderboekje in het midden zit van dit blad
zodat je 'm er makkelijk uit kan halen? Probeer
maar! Dan heb je je eigen Kinderboekje zonder
dat het blad kapot gaat!

Kinderboekje

Jezus houdt van alle kinderen, groot en klein!

Hoi kinderen,

Poeh...wat is het donker buiten, hè? 's Ochtends als we naar school gaan is het nog donker en als we 's middags voor het avondeten nog even buiten willen spelen is het alweer donker. Jezus wordt midden in die periode van donkere dagen geboren; geboren als een klein baby'tje die een Licht voor ons wil zijn in die donkere dagen.

Als we altijd dicht bij Hem blijven, hoeven we nooit meer bang te zijn voor het donker. Het letterlijke donker (als er niet veel licht is), maar ook als het donker is in ons hart; als we bang zijn, verdriet hebben of misschien pijn lijden.

Hij wil altijd ons Lichtje in het donker zijn!!

Jezus vraagt aan ons om net als Hem een lichtje te zijn voor andere mensen om ons heen.

Vier zondagen voor Kerstmis begint de Advent.

Dat is de voorbereidingstijd op Kerstmis.

Op de volgende pagina staat een Adventskalender met
iedere dag iets wat je kunt doen voor een ander,

om zo een Lichtje te kunnen zijn!

Knip hem uit dit blad en plak hem op de koelkast.

Als je iedere dag van de Adventskalender een Lichtje bent
geweest voor een ander, is het Kerstmis!!!

Dan mag je de Adventskalender omdraaien en heb je nog een
mooie kleurplaat van een Kerstlichtje.

(Natuurlijk mag je de kleurplaat wel vast inkleuren in de Advent)

Adventskalender 2020

Zondag

Maandag

Dinsdag

Woensdag

Donderdag

Vrijdag

Zaterdag

29 Steek het 1e Adventskaarsje aan en bid het gebedje: 'Wees gegroet Maria'

30 Schrijf vijf mooie dingen over Kerstmis

1 Bid tot jouw bescherm engel

2 Help je ouders om het huis schoon te maken

3 Bid het gebed 'Onze Vader'

4 Luister naar een kerstliedje

5 Lees het levensverhaal van Sint Nicolaas

6 Steek het 2e Adventskaarsje aan en bid het gebedje: 'Wees gegroet Maria'

7 Schrijf een paar goede dingen op over opa en oma

8 Verzorg een plantje

9 Teken de kerststal

10 Schrijf een paar goede dingen op over jouw ouders

11 Vertel je ouders vijf mooie dingen die ze voor jou hebben gedaan

12 Bid een tientje van de rozenkrans...

13 Steek het 3e Adventskaarsje aan en bid het gebedje: 'Wees gegroet Maria'

14 Bid voor paus en bisschop

15 Stuur een kerstkaart aan jouw peet-oom en peet-tante

16 Bid een Onze Vader en Wees Gegroet voor een overleden familielid

17 Vraag of je mag helpen om de kerstboom en het kribbetje op te zetten

18 Schrijf een brief aan Jezus en lees die in de kerk in stilte

19 Maak je hart schoon voor Kerstmis

20 Steek het 4e Adventskaarsje aan en bid het gebedje: 'Wees gegroet Maria'

21 Doe een kort gebedje als je wakker wordt en ook voordat je gaat slapen

22 Glimlach bij iedereen die je ontmoet

23 Bekijk 'het Kerstverhaal' op YouTube

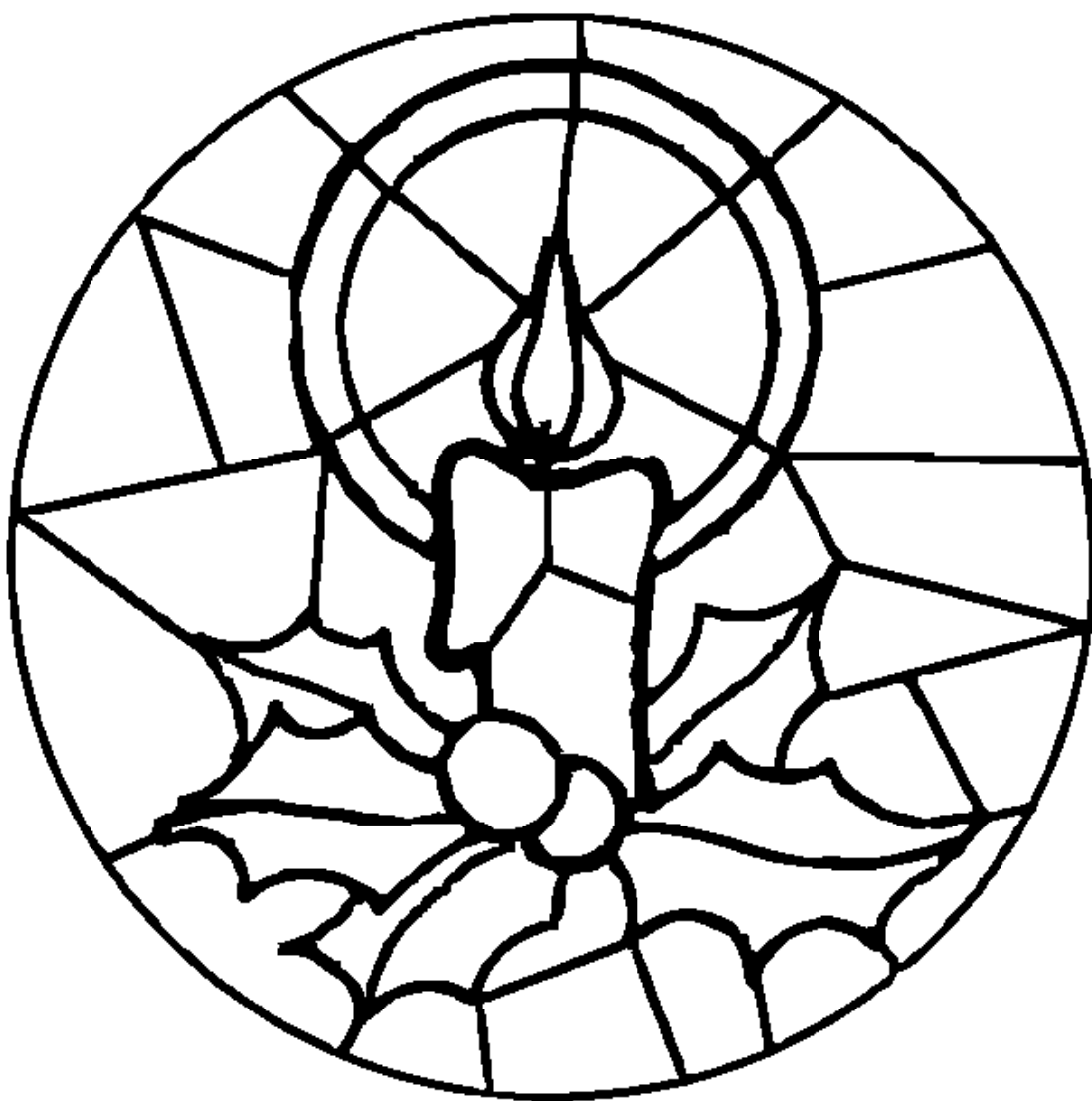
24 Wat vind je fijn met Kerstmis, schrijf een stukje

25 Steek een kaarsje aan bij het Kind Jezus met een wens

26 Maak een kerstkaart voor de kerstboom

*December is de maand van de cadeautjes. Met pakjesavond of met Sinterklaas krijgen we geschenken, of ook met Kerstmis. Maar het grootste geschenk dat we krijgen is de geboorte van het goddelijk kind Jezus. Dat vieren we elk jaar met Kerstmis. Daarom geven mensen elkaar met Kerstmis cadeautjes. De vier weken vóór de geboorte van Jezus heet "advent". In deze maand bereiden we ons voor op het feest van de geboorte van Jezus. Op een adventskalender is er elke dag een kleine verrassing. Op veel adventskalenders staat op een deurtje het getal van de datum. Als je dat deurtje opent, krijg je een klein geschenkje. Dat is vaak een snoepje. Maar er is ook een heel bijzondere adventskalender, die je helpt om aan anderen een kleine opdracht, waardoor je een cadeautje geeft op anderen en aan Jezus.

Elke dag van de advent een kleine opdracht, waardoor je een cadeautje geeft op anderen en aan Jezus. Succes!

Zalig Kerstmis
&
Zalig Nieuwjaar

Een forse tegenvaller...

De stichting 'Behoud en Restauratie Beeldenschat Sint Petrus' Bandenkerk' is onaangenaam verrast door een flinke tegenvaller. Het betreft een schade aan het corpus (lichaam van Christus) van de Calvarie groep die in de noordelijke ingang van de kerk staat. In deze ingang werden tijdens de recente restauratie van de kerk ook reparaties uitgevoerd. Het beschadigde stucwerk werd hersteld en de ingang is helemaal van een nieuwe verflaag voorzien. Het resultaat mag gezien worden.

Tijdens genoemde werken moest de Calvariegroep die daar opgesteld staat, plaats maken voor materialen en steigers. Het corpus werd van het kruis gehaald en vond tijdelijk een andere plek in de kerk net als de beelden van Maria en Johannes.

Tijdens die periode heeft het corpus aanzienlijke schade opgelopen. De bovenste verflaag is hier en daar verdwenen en de barst in het corpus is weer open gesprongen. Deze was bij de restauratie van tien jaar geleden vakkundig gerestaureerd net zoals de polychromie van de hele Calvariegroep. Hoe en wanneer deze schade ontstaan is, is helaas niet te achterhalen.

De restauratie zal opnieuw moeten gebeuren en gaat op dit moment de financiële mogelijkheden van de stichting te boven. De werkzaamheden moeten gebeuren door en bij het Restauratie Atelier in Maastricht. Hun kosten en het transport daar naar toe worden begroot op ongeveer € 11.000.

Mocht u ons willen steunen, dan is uw steun meer dan welkom. Daarvoor bij voorbaat onze dank. Uw gift kunt u overmaken naar NL66 RABO 0352 4937 63 ten name van Stichting Beeldenschat Venray. De stichting heeft een ANBI erkenning onder RSIN-nr 816047364.

Namens de Stichting Behoud en Restauratie Beeldenschat Sint Petrus' Bandenkerk Venray, Jan van Casteren, voorzitter.

Na restauratie 2010

Huidige toestand

Vicaris-deken Ed Smeets:

‘Eucharistie is voor mij als mijn hartslag’

Zoals de ruim 90 meter hoge kerktoeren van Venray boven het Noord-Limburgse stadje uittorent, zo prominent staat de eucharistie in het leven en werk van pastoor Ed Smeets, pastoor-deken en vicaris voor liturgie en kerkmuziek in het bisdom Roermond. Op een snikhete zaterdagmorgen in deze turbulente coronazomer van 2020 schetst de 48-jarige herder de situatie van de eucharistie en liturgie in zijn bisdom en zijn parochie.

Beleving

Liturgie en kerkmuziek zijn binnen het bisdom Roermond zijn aandachtsvelden. Smeets: ‘Liturgie en kerkmuziek hebben veel raakvlakken. De Gregoriusvereniging is in ons bisdom erg actief en verzorgt veel cursussen en instructieavonden, doet aan vorming van cantors en schenkt aandacht aan het Gregoriaans. Er ligt niet alleen nadruk op het technische aspect van de muziek, maar ook op de beleving van de teksten. Wat zingen we en waarom zingen we dat juist op die plaats in de viering? Al die cursussen en bijeenkomsten vormen ook een bron van spiritualiteit voor de deelnemers. Wat de liturgie betreft is het duidelijk; in principe ligt de liturgie vast. In coronatijd hebben we handleidingen gemaakt met teksten die de mensen thuis zouden kunnen bidden. Een paar jaar geleden hebben we ook een hele inventarisatie gemaakt over wat er allemaal gebeurde rond uitvaarten. De uitvaartliturgie spreekt voor zich, maar bij uitvaarten komen de mensen ook voor een stukje beleving.

Ze willen de overledene herdenken, terwijl de Kerk eigenlijk heel specifiek naar de verrijzenis van Christus toe wil tijdens die vieringen. Dan is het de vraag: waar kom je elkaar dan tegen? Je probeert in die mis waar de verrijzenis van Christus centraal staat natuurlijk ook stil te staan bij het leven van de overledene. Wat hij of zij betekend heeft voor de mensen om hen heen en hoe dat geworteld is in de boodschap van ons christelijk geloof. Dat raakt mensen en daar moet je tijdens zo’n viering echt aandacht aan besteden.’

Leven vanuit de liturgie

De vicaris-deken oogt als een gelukkig en overtuigd mens en bevestigt dat ook. Smeets: ‘Ik ben blij dat ik in mijn geboortedorp Beek pastoors heb meegemaakt, die leefden vanuit de liturgie. Ze bezochten zieken, troostten mensen bij begrafenissen, gaven lessen op school en ook stonden zij midden in het gemeenschapsleven. Ik ben blij dat ik van

vroeger uit liturgie vieren heb geleerd, want liturgie vieren moet je leren. Van een vicaris voor liturgie mag je dan ook verwachten dat hij zorgt dat de liturgie in de parochies op een zo goed mogelijke manier wordt verzorgd. De betekenis en achtergrond van liturgie beter leren kennen verrijkt de beleving van gelovigen in de liturgie en eucharistie. Voor hen hebben we bijvoorbeeld in ons bisdom het blad, 'Bezinning op het Woord'. Daarin staan voor elke dag de teksten van de liturgie bij elkaar, met een inleiding en een korte toelichting op de vraag: wat vieren we nu eigenlijk in de liturgie van vandaag?

Hartslag

Eucharistie heeft voor Smeets een duidelijke 'brugfunctie'. Smeets: 'Christus moet een stem hebben in de eucharistieviering en dat mag jij als priester doen. Zo sta je heel dicht bij die eucharistie. Aan de andere kant ben je als priester ook voorganger en 'voorzitter' van de viering. Je mag Christus verkondigen, maar je verkondigt ook de gebeden van de gemeenschap.

Als priester heb je dus een echte brugfunctie. Eucharistie voelt voor mij als mijn hartslag. Ik heb van kleins af aan gezien wat die eucharistie betekent voor de priester, maar ook wat die betekent voor de parochie. Uit de eucharistie kun je daadwerkelijk leven, elke dag opnieuw. De eucharistie is de kern en het hart van onze Kerk.'

'Eucharistie geschonken'

Ook vicaris-deken Smeets hoort wel eens gelovigen zeggen: "Waarom zou ik eucharistie vieren als ik God ook kan ontmoeten tijdens een boswandeling of op willekeurig welke andere plek dan ook,

want God is immers overal?" Smeets: 'Als je God op een willekeurige plek wilt 'ontmoeten' is dat prima, maar dat is wel iets anders dan eucharistie vieren. Dat doen we omdat Jezus ons dat zelf heeft gevraagd met de woorden "Blijf dit doen om Mij te gedenken". Hij heeft niet alleen het leven met ons gedeeld en zijn leven voor ons gegeven, maar ons ook de eucharistie geschonken en gezegd: 'Als je Mij wilt gedenken, doe dan dit'. Je kunt natuurlijk in het bos je fantasie de vrije loop laten, maar daar hoor je niet wat je in de eucharistie hoort. Niet voor niets lezen we in de kerk in drie jaar tijd het hele evangelie. Dat verzinnen we niet zelf, dat is ons gegeven en als gelovige zou je je daarbij de vraag mogen stellen: Wat betekent dat voor mij?'

Coronatijd

De coronatijd laat het bisdom Roermond niet onberoerd. Smeets: 'Het is heel ingrijpend als er geen eucharistievieringen met gelovigen meer mogen plaatsvinden. Ik hoorde een mevrouw zeggen: "Dat hebben zelfs de Duitsers nog niet voor elkaar gekregen." Natuurlijk hebben we gehoor gegeven aan de oproep van premier Rutte. De veiligheid van mensen gaat immers voor alles. We hebben eucharistie gevierd via de televisie en online. Mensen hebben het thuis mee kunnen vieren. Voor de koren is corona echt een ramp. Veel koren hebben lang niet gezongen. Ik merk dat er inmiddels weer enkele koren zijn die hun repetities voorzichtig hebben opgestart. Of ze weer echt aan het zingen komen in de kerk op korte termijn is echter maar zeer de vraag.'

'In parochies waar aanbidding plaatsvindt, is er meer aandacht voor de beleving van de eucharistie. Met aanbidding verlengen de gelovigen eigenlijk de eucharistie, omdat die hen op een bijzondere wijze raakt.'

‘Met tranen in de ogen’

Volgens Smeets hebben de gelovigen de eucharistievieringen echt gemist. Smeets: “In de paterskerk in Venray komen veel jonge gezinnen met kinderen. Die hadden maandenlang keurig om half tien op zondag voor de televisie de eucharistievieringen bekeken. Toen de kerk weer open ging, waren er onder hen die met tranen in de ogen vertelden hoe blij ze waren dat ze de eucharistie weer mochten vieren en de communie mochten ontvangen. De coronatijd heeft ons geleerd dat er een sterk verlangen naar de eucharistie is. Dat geldt ook voor mij. In zo’n crisistijd ervaar je de dagelijkse eucharistie toch nog meer dan anders als een anker.’

Aanbidding

Vicaris-deken Smeets benadrukt dat aanbidding in de Limburgse parochies steeds vaker voorkomt. Smeets: “Ik hoor van veel collega’s dat ze in hun parochies een moment van aanbidding hebben ingevoerd. Geen 24 uur, maar wel aanbiddingsmomenten. In Venray hebben we in de coronatijd op zondagmiddag uitstelling van het Allerheiligste gehouden. Er zijn ook jongeren uit ons bisdom naar de Wereld Jongeren Dagen met de paus geweest en je hoort van hen dat de avondwake en aanbidding die daar gehouden werden, diepe indruk hebben gemaakt op de jongeren. In parochies waar aanbidding plaatsvindt, is er meer aandacht voor de beleving van de eucharistie. Met aanbidding verlengen de gelovigen eigenlijk de eucharistie, omdat die hen op een bijzondere wijze raakt.’ Ook op andere manieren worden gelovigen gevoelig gemaakt voor de eucharistie. Smeets: ‘In bisdom Roermond hebben we bijvoorbeeld buitengewone bedienaren van de H. Communie. Je kunt als parochie mensen voor een cursus naar Roermond sturen en daarna krijgen ze een aanstelling van een jaar om de communie uit te reiken in hun parochie. Er zijn jaarlijks zo’n 40 of 50 mensen die heel fanatiek aan die cursus deelnemen. Daarnaast zijn er diverse liturgiecursussen om lectoren en koren te inspireren.’

Authentiek zijn

Net als in andere bisdommen zijn jongeren in bisdom Roermond niet ‘oververtegenwoordigd’ bij kerkelijke activiteiten. Smeets: ‘Jongeren betrekken bij liturgie en eucharistie is knap lastig. Als je al een jongerengroep hebt in je parochie, dan is het toch moeilijk om de jongeren bij de liturgie te betrekken en ze een duidelijke taak geven. Je wilt authentiek zijn en ze iets meegeven uit die viering. Dat geldt ook voor uitvaartliturgie. Dan hoor je kinderen achteraf zeggen: “Het ging over mijn opa, maar ook over de kerk.” Ik zeg: ‘Houd het als Kerk authentiek, dat slaat het beste aan. Je moet niet op je kop gaan staan en alles wat overal al is de kerk binnenhalen. Onderscheid je als Kerk door jongeren in de kerk dingen te laten horen, die ze elders niet horen.’

Eucharistische centra

Ook in het bisdom Roermond vinden er in steeds minder kerken eucharistievieringen plaats. Het gaat de vicaris-deken aan het hart, maar hij is wel realistisch. “Ik ben blij dat ik altijd pastoor ben geweest van parochies waar het zondags druk is. In de kleine dorpjes rondom Venray heb je af en toe vieringen voor zes mensen van 85 jaar of ouder. Zolang we er priesters voor hebben, moeten de eucharistievieringen in al die dorpen zeker doorgaan, maar we moeten ons er met het oog op een groeiend priestertekort niet op blindstaren. Die gelovigen moeten voor hun inkopen regelmatig de auto of de bus pakken of hun kinderen vragen; “Breng mij naar Venray!”. Waarom zou dat voor de eucharistie niet kunnen. Net als voor de boodschappen, gaan we ook voor de eucharistie naar de stad of naar een groter dorp en we ontmoeten daar een levende geloofsgemeenschap. Zo zullen op termijn eucharistische centra ontstaan, waar wij als christenen in een groot groepsverband samen ons geloof vieren en dat zo nog meer uitstraling geven in onze maatschappij!’

Henry van Rooij

gepubliceerd in Opbouw, oktober 2020

KERSTKAARTEN VERKOOP

ALLE OPBRENGST KOMT TEN GOEDE
AAN JONGERENGROEP CONNECT

4 UNIEKE KERSTKAARTEN DESIGNS

PRIJSLIJST

3 kaarten = €3
5 kaarten = €4,50
10 kaarten = €8
15 kaarten = €11
20 kaarten = €14
25 kaarten = €16,50

1

2

3

4

CORONA VEILIG

De kerstkaarten worden bij u
thuisbezorgd

Vul snel het bestelformulier in, in de kerk of
bestel online via: connectjongerengroep@gmail.com

ER IS MAAR EEN BEPERKTE OPLAGE BESCHIKBAAR!

OP = OP

Beleidsbrief mgr. Smeets

Half oktober richtte bisschop mgr. H. Smeets zich tot de kerkbesturen met deze beleidsbrief. We geven de brief hier in verkorte vorm weer.

Deze maand is het twee jaar geleden dat ik benoemd ben tot uw bisschop. In de tijd die sindsdien verstreken is, heb ik goed rondgekeken in het bisdom. Alle dekenaten zijn bezocht en velen van u mocht ik ook persoonlijk ontmoeten. Indrukwekkend is het vele goede dat er in ons bisdom gebeurt als gevolg van een enorme inzet door pastores en vrijwilligers.

De afgelopen twee jaar heb ik ook een duidelijk beeld gekregen van de voortgang van het proces van herstructurering en vitalisering. Als gevolg van de toenemende secularisatie was het leven in de parochies de afgelopen tientallen jaren al sterk in beweging gekomen.

Welke invloed de recente coronacrisis op dit proces zal hebben, is op dit moment nog niet te voorspellen. Wel zie ik dat de huidige omstandigheden ons ook kansen bieden om nieuwe wegen in te slaan om de Blijde Boodschap van Jezus Christus te blijven uitdragen.

Dat is immers de eerste taak, waartoe wij als gedoopte mensen geroepen zijn: om te leven in navolging van Christus en om zijn evangelie te verkondigen. Maar tegelijkertijd zijn we als geloofsgemeenschap veel kleiner geworden dan we ooit waren. Van een volkskerk – of misschien beter gezegd: een servicekerk – zijn we een keuzekerk aan het worden. Maar de organisatie van onze parochies is in veel gevallen nog afgestemd op het oude model, waarbij als leidraad gold dat je vanaf elke kerktoeren de volgende kerk moest kunnen zien liggen.

Er is een tijd geweest waarin dit model goed functioneerde, maar we moeten ook reëel zijn: die

tijd ligt achter ons. De vanzelfsprekendheid waarmee vele generaties Limburgers in een katholieke omgeving zijn opgevoed en gevormd, is er niet meer. De komende tientallen jaren is het onze taak als priesters, diakens en actieve leken om het evangelie opnieuw te verkondigen, om mensen kennis te laten maken – of hernieuwd kennis te laten maken – met wat ons zo dierbaar is: het geloof in Christus en zijn sacramenten.

Dat vraagt van ons een missionaire instelling, waarbij we over grenzen en schaduwen heen durven stappen om mensen te kunnen bereiken die we niet meer langs de vertrouwde wegen ontmoeten. Dit betekent dat wij onze geloofsgemeenschappen op deze nieuwe werkelijkheid moeten inrichten. Het heeft geen zin om vast te houden aan structuren die ons meer in de weg zitten, dan dat ze dienstbaar zijn aan onze verkondigende opdracht.

Al vele jaren wordt er in ons bisdom gestreefd naar samenwerking tussen

parochies. Op veel plaatsen zijn daarin grote vorderingen gemaakt. Maar helaas zijn er ook parochies die deze stap nog niet hebben durven zetten of hierin nog niet ver genoeg zijn gegaan. In het licht van de nieuwe missionaire geloofsgemeenschappen die we samen moeten gaan vormen, is het noodzakelijk om een inhaalslag in de herstructurering te maken.

Zoals de vicaris-generaal deze zomer al in een interview heeft aangegeven, is het noodzakelijk dat alle parochies in ons

bisdom uiterlijk op 31 december 2021 deel uitmaken van een geformaliseerde federatie met één kerkbestuur, één pastoraal team en één financiële exploitatie.

‘Al vele jaren wordt er in ons bisdom gestreefd naar samenwerking tussen parochies’

Op deze wijze gaan we in ons bisdom van de ongeveer 300 parochieverbanden die we nu nog kennen, naar zo'n 50 federaties/fusieparochies. In plaats van hun aandacht te moeten verdelen over heel veel kleine parochies, kunnen het pastorale team en het kerkbestuur van deze nieuwe federaties/fusieparochies hun krachten wijden aan de opbouw van de nieuwe missionaire geloofsgemeenschap die over oude grenzen heen durft te gaan en waar ruimte komt voor nieuwe pastorale initiatieven. Daarbij zullen soms ook pijnlijke beslissingen genomen moeten worden. Het streven is en blijft om zoveel mogelijk kerkgebouwen te blijven gebruiken voor de eredienst. Maar we weten ook dat dit niet overal mogelijk zal zijn. Meer nog dan tot nu toe, zal door de kerkbesturen gekeken moeten worden naar een gehele of gedeeltelijke herbestemming van kerken die minder frequent gebruikt worden of in financiële zin zwaar op de parochie drukken.

Bij het vormen van nieuwe missionaire parochiegemeenschappen hoort ook een passend benoemingenbeleid. Doorstroming en een zekere mate van verjonging spelen hierbij een belangrijke rol. Van alle priesters en diakens wordt verwacht dat ze bij het bereiken van hun 75e levensjaar conform het kerkelijk recht hun ontslag aanbieden. Afhankelijk van persoonlijke en lokale omstandigheden kan bekeken worden of het ontslag onmiddellijk wordt aanvaard of dat de benoeming mogelijk wordt verlengd. Bij het bereiken van het 80e levensjaar wordt het ontslag definitief en zal geen verlening meer worden verleend. Het staat priesters en diakens van 80 jaar en ouder natuurlijk vrij om hun pastorale diensten als emeritus te blijven aanbieden, waarbij zij de lasten die de verantwoordelijkheid voor een parochie met zich meebrengen aan jongere collega's kunnen overlaten.

De lijn die voor pastorale krachten is ingezet, zal voortaan ook voor leden van kerkbesturen worden gevolgd. Dat wil zeggen: een reguliere benoeming van vier jaar met eenmalig de mogelijkheid tot herbenoeming voor vier jaar, zoals het reglement voor het bestuur van een parochie voorschrijft. Alleen in zéér uitzonderlijke gevallen kan nog gebruik worden gemaakt van de mogelijkheid voor een derde benoemingstermijn van vier jaar.

Een laatste belangrijk punt dat ik via deze brief aan u wil voorleggen, is het financiële draagvlak van de parochiefederaties. Met het kleiner worden van de geloofsgemeenschap is ook het aantal mensen dat bijdraagt aan de plaatselijke kerkgemeenschap kleiner geworden. Veel parochies in Limburg staan er financieel niet goed voor. Dit is niet van vandaag op morgen op te lossen. Ik weet dat velen van u moeite doen om de inkomsten

uit de kerkbijdrage/Actie Kerkbalans te vergoten. Maar het zit ook een beetje in onze Limburgse volksaard om niet teveel over geld te praten en zeker niet om geld te vragen. Met het oog op de toekomst van onze lokale geloofsgemeenschappen is het echter noodzakelijk dat wij de parochianen met enige regelmaat wijzen op hun verantwoordelijkheid voor het ook financieel ondersteunen van hun eigen parochiefederatie.

‘Enne?! Hoe verder met de samenwerking tussen parochies’ luidde de titel boven een artikel dat de commissie herstructurering van het bisdom eerder dit jaar heeft gepubliceerd. De ietwat ludieke opmerking ‘Enne? ... Auch Enne’, was nadrukkelijk bedoeld als een uitnodiging aan verantwoordelijken in parochies om elkaar eens diep in de ogen te kijken en te bevragen op hoe het er werkelijk mee staat. Het in deze brief geformuleerde beleid mag u ook in dat licht zien. Het is niet bedoeld om het u lastig te maken, maar om u over de drempel heen te helpen naar een nieuwe toekomst van missionaire geloofsgemeenschappen in Limburg. Het oude en vertrouwde was niet slecht, maar soms moeten we ook nieuwe wegen durven inslaan om ons doel te bereiken. En dat is: via liturgie, catechese/verkondiging, diaconie en gemeenschapsopbouw zoveel mogelijk mensen in contact brengen met Christus. Dat kan alleen via vitale geloofsgemeenschappen. Schaalvergroting van de bestuurlijke structuur is op dit moment de beste garantie om ervoor te zorgen dat we de beschikbare pastorale krachten daar kunnen inzetten, waar ze het meest tot hun recht komen. Ondersteuning door actieve leken zal daarbij ook in de toekomst onontbeerlijk blijven.

+ Harrie Smeets, bisschop van Roermond

De Gerarduskalender

De Gerarduskalender, uitgebracht door Klooster Wittem, is een scheurkalender met elke dag op de voorkant een spreuk die opbeurt of aanzet tot nadenken, onder het motto: 'elke dag een beetje spirit'. Op de achterkant staan afwisselend moppen, gedichten, bezinningsteksten, puzzels en informatie over verschillende onderwerpen.

De kalender is bedoeld om elke dag goed te kunnen beginnen. De spreuk op de voorkant en de moppen, de puzzels en informatie op de achterkant geven u aan het begin van de dag een positief gevoel.

De kalender wordt elk jaar met zorg en plezier samengesteld door een uitgebreide redactie van personeel en vrijwilligers rondom Klooster Wittem. De opbrengst van de kalender komt ten goede aan alle activiteiten die vanuit klooster Wittem worden georganiseerd (zie ook op internet: www.kloosterwittem.nl)

*De Kalender is in Venray te koop bij Sies Liebrand, Prins Bernhardstraat 30a,
Tel. 06-33130077*

Catachese Activiteiten in Venray

Christenen leven vanuit het Gods mysterie. Zoals de liefde die wij niet kunnen zien, maar wel ervaren en aan elkaar uitdrukken, is ook God voor ons een mysterie. Wel is het belangrijk dat wij meer over dit mysterie weten om het in ons leven te ervaren en te dragen. Daarbij helpt de catechese welke een belangrijke rol speelt, om ons geloof te leren kennen en in te verdiepen met het oog op het in ons te gaan dragen, zoals Maria het heeft gedragen in haar lichaam en heeft bewaard in haar hart. In dit artikel wil ik de verschillende catechese activiteiten in Venray op een rij zetten.

Doopvoorbereiding

Aan het doopsel gaat een gezamenlijke doopvoorbereiding vooraf, te houden in de pastorie van de Paterskerk. Als geloofsgemeenschap vinden we het bijzonder fijn dat u rond het

wonder van het leven ervoor kiest om uw kindje te laten dopen! Op deze kennismakings- en ontmoetingsavond komt het verloop van de viering ter sprake. U maakt tevens kennis met de priester die uw kindje zal dopen. Ook willen we samen nadenken wat het laten dopen van kinderen in deze tijd kan betekenen en hoe u verder vorm kunt geven aan uw geloof op weg naar de Eerste Heilige Communie en het Vormsel straks.

De lessen op school voor de eerste heilige Communie en Het Vormsel.

Een keer per week krijgen de kinderen gedurende het studie jaar op school de lessen over de communie en het vormsel. In de communie lessen leren de kinderen vooral over het leven van Jezus, de bijbel verhalen en de Sacramenten. Ze leren ook de twee belangrijke gebeden van ons geloof: Het Onze Vader en het Wees Gegroet Maria. In de vormsellessen leren de kinderen over de gaven van de heilige Geest, de betekenis van de 10 geboden en de geloofsbelijdenis. De vormelingen vormen het leven met het geloof en met Gods wegen krachtens de gaven van de Heilige Geest.

Kindercatechese

Binnen onze parochie willen we actief zijn en blijven om kinderen voor- en na de eerste communie op een speelse manier in contact te brengen met God. 1x per maand komen de kinderen bij elkaar om naar een Bijbelverhaal te luisteren en gezellig met elkaar te knutselen en te praten over het kerkelijk jaar. Spelenderwijs komen zij in contact met het geloof. De tijd van het kerkelijk jaar is de leidraad voor de keuze van het thema van deze middag welke ook naar de leeftijdsgroep wordt aangepast. Alle kinderen tussen 7 en 12 jaar zijn van harte welkom. De bijeenkomst staat begint om 14:00 tot 15:30 uur in het

parochiezaaltje onder de kerk. Ingang via het kerkpad. Om het groepje gezellig en werkbaar te houden gaan we voor een groep van maximaal 15 kinderen. De kinderen die zich aanmelden komen in principe elke maand naar het “clubje”.

Oudercatechese

Ineens komen de kinderen uit school met verhalen over Bijbel en geloof, Jezus en de kerk. Oeioei, hoe zat dat ook al weer? Zeker als de kinderen het enthousiasme van de catecheses overbrengen op hun ouders, ontstaat vaak de behoefte om ook zelf weer te weten hoe het ook alweer zat. Om de ouders van Communicanten en Vormelingen daartoe de kans te geven vinden er ‘oudercatecheseavonden’ plaats, waar bij heel simpel in één avond verteld wordt wat er in een aantal lessen op school aan de kinderen is overgedragen. Natuurlijk nodigt het lesmateriaal uit tot verdere bezinning, verdieping en gesprek. Ook wie niet een kind in groep 4 of 8 heeft zitten maar toch bezig wil zijn met geloofsverdieping thuis, is welkom.

Alle avonden zijn van 20 tot 21.30 uur in de pastorie Paterskerk.

10.4 Christ

10.4 Christ biedt de mogelijkheid voor de vormelingen om na hun vormsel samen met hun leeftijdgenoten in het geloof verbonden te blijven. Het is een tiener club waarin de nadruk ligt in het spelen, het plezier en het leven met Jezus! Spelletjes, leren over God, gebed, uitjes en nog veel meer! 2x per maand komen de tieners bij elkaar! Friendship, fun and faith zijn de doelen van deze club!

Jongerengroep Connect

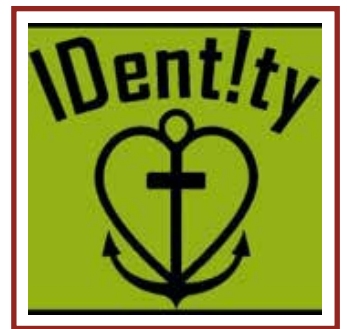
Het grappige in Venrayse parochies is, dat als er gesproken wordt over de jongerengroep veel parochianen denken aan koffie schenken na de mis, kerstkaartenverkoop en deelname aan de Wereldjongerendagen. Maar vaak wordt daarbij ook gedacht aan de naam Identity. Identity is de jongerengroep die ontstond in 2005 nadat enthousiaste jongeren terugkwamen uit de Wereldjongerendagen van Keulen. Maar in die tijd bestond er ook een enthousiaste tienergroep met de naam Connect! Met die naam gaven deze tieners aan wat ze belangrijk vinden: namelijk in verbinding blijven met elkaar en het geloof in Christus. Nu, vijftien jaar later anno 2020, komen veel van deze tieners van toen nog steeds samen. Iedere twee weken op vrijdagavond komen ze samen in het benedenzaaltje van de Petrus' Bandenkerk. Tijdens deze avonden staan ontmoeting, het zondagse evangelie en gebed centraal.

Verschillende van deze jongeren hebben afgelopen jaar deelgenomen aan de Alpha-cursus. Deze cursus heeft niet alleen de jongeren dichter tot elkaar gebracht, maar ook tot hun eigen geloofsidentiteit. Enkele jongeren gaven aan verder te willen groeien in de relatie met Christus. En daar zetten de avonden van de jongerengroep Connect op in. Maar natuurlijk is ontmoeting ook belangrijk. Deze jongeren ontmoeten elkaar dan ook vaak buiten deze avonden om samen te sporten, samen te eten en samen dienstbaar te zijn. Zo verzorgen ze ook dit jaar weer de kerstkaartenactie en zijn ze dienstbaar als acoliet, leiding van onze tienergroep 10.4.Christ of de redactie van het Samen Kerkblad. Kortom: een prachtige groep enthousiaste jongeren die met elkaar en met God verbonden willen zijn.

De IDent!ty de peel

De jongerenclub IDent!ty de Peel ontstond na de WereldJongerenDagen in Keulen 2005. Door de inspiratie van de ontmoeting met jongeren Wereldwijd en natuurlijk de Paus wilden de jongeren de vreugde van hun geloof welke zij hadden ervaren uitdragen naar anderen en zo richtten ze samen een jongerenclub op. Vandaaruit ontstonden er heel veel nieuwe initiatieven en heel veel gezellige momenten door het geloof. Ja zelfs vloeiden er huwelijken uit voort. Maandelijks kwamen de jongeren samen in de zaal van de Paterskerk. Aan het begin van de avond begonnen ze met serieuze zaken en daarna discussieerden ze samen onder het genot van een pilsje en lekkere chips!

Samen Kerk-vormingsavonden.

Doel van de avonden is: verdieping, delen en ontmoeting. De avonden beginnen om 19.30u. De inleiding duurt gemiddeld een uur tot anderhalf uur. Daarna kan er nog nagepraat worden onder het genot van een drankje en iets hartigs. Van de deelnemers aan deze avonden vragen we als tegemoetkoming voor huur van de locatie, tegemoetkoming reiskosten spreker en koffie/thee een bijdrage van € 5,00 per persoon.

Bijbelavonden 'Van kافت tot kافت'

In oktober vorig jaar is een enthousiaste groep begonnen de Bijbel van kافت tot kافت te lezen. Het blijken stuk voor stuk indrukwekkende verhalen te zijn, die de oude cultuur van de Bijbel belichten (waar veel van onze cultuur vanouds op gebaseerd is), maar die tegelijk verrassend actueel blijken te zijn. Minstens zijn het tijdloze verhalen die elke generatie weten te inspireren, soms hoe het moet, soms hoe het zeker niet moet. Ook geïnteresseerden die eerder niet deelgenomen hebben zijn welkom; vertrouwd met de Bijbel of helemaal niet. Er zijn aan de avonden geen kosten verbonden. Welkom!

Alpha-cursus

Ontmoeten, vragen en ontdekken – dat doe je op Alpha. Alpha is een introductie in het christelijk geloof. Wereldwijd hebben al ruim 25 miljoen mensen in 169 landen een Alpha gevolgd. Middels een serie wekelijkse interactieve en gezellige bijeenkomsten ontdekken deelnemers wat het christelijk geloof inhoudt. Elke avond begint met een lekkere maaltijd. Heit moment om elkaar op een ontspannen manier goed te leren kennen.

Na de maaltijd luisteren de deelnemers naar een korte en inspirerende inleiding.

Elke bijeenkomst staat een ander onderwerp centraal waarover doorgepraat wordt in kleine gespreksgroepen. Voorbeelden hiervan zijn 'Wie is Jezus?', 'Waarom stierf Jezus aan het kruis?' en 'Bidden; hoe en waarom?'.

In Nederland hebben ruim 300.000 mensen al een Alpha gevolgd. Alpha is voor iedereen: jong of oud, gelovig of niet-gelovig; je bent van harte welkom! Alpha geeft je de kans om de zin van het leven te onderzoeken in een laagdrempelige, leerzame en leuke setting. Er is ruimte voor al je vragen!

Liturgische vorming 'Blijft dit doen om Mij te gedenken'

Als katholieken vieren we op zondag de eucharistie. De kerk noemt deze viering bron en hoogtepunt van heel het christelijk leven. We beluisteren er het Woord van de Heer, nemen het tot ons, we bidden, zingen en danken, we vieren het leven, het lijden, de dood en de verrijzenis van Jezus Christus en we wijden onszelf aan Hem toe, om vanuit die zondagsviering te leven en te groeien als christenen. En dat alles

omdat de Heer het zelf gevraagd heeft: 'Blijft dit doen om Mij te gedenken!' Waarom vieren we zoals we vieren? Wat betekenen de afzonderlijke handelingen en rituelen? En hoe staan we er zelf in? Deze vormingsbijeenkomsten zijn bedoeld voor allen die er zich in willen verdiepen, maar met name ook voor eenieder die meer dan actief betrokken is bij de viering van de eucharistie: acolieten, koster, lectors, kerkbestuurders, mensen die de kerk verzorgen en anderen die er met hart en ziel bij betrokken willen zijn.

In memoriam

Jo Hermans-Niessen

Op 18 oktober ll. overleed plotseling op 90-jarige leeftijd Jo Hermans. Een gezegende leeftijd, vooral omdat ze fysiek en mentaal tot haar overlijden zo lang gezond mocht blijven. Twee jaar geleden overleed haar man Martin. Op het gedachtenisprentje staat daarover: "Twee-eenheid in verscheidenheid, na ruim twee jaar weer bij elkaar".

Jo is op 9 april 1930 in Eindhoven geboren. In 1960 emigreerde ze naar de Verenigde Staten. In het begin woonde ze daar bij een nicht in Boston. Ze leerde er haar man Martin kennen die door het ministerie van buitenlandse zaken bij de Verenigde Naties gedelegeerd was.

Ze trouwden en kregen er hun zoon John, die er als Amerikaans staatsburger bleef wonen nadat Jo en haar man in 1990 naar Nederland terugkeerden. Van 1980 tot 1990 werkte ze als hoofd administratie in Scarsdale bij New York, de parochie waarin deken Mgr. Connor en drie andere priesters werkzaam waren. Bij haar vertrek in 1990 kreeg ze van de deken een aanbevelingsbrief mee voor het geval ze ook in Nederland in een dergelijke functie zou gaan werken. En dat deed ze, zij het als vrijwilliger en onbezoldigd.

Rond 1994, het jaar waarin de Franciscanen de parochies in Venray-Zuid verlieten, solliciteerde ze bij toenmalig bestuurslid Bep Overbeek naar een vrijwilligersbaan op de administratie. Ze was er welkom en ze heeft het beheer van die administratie jarenlang samen met anderen zeer bekwaam beheerd. In die jaren was dat nog een bijna volledige baan. Jo was er veel en vaak, getuige de doopregisters en de registers van de Eerste Communie en het Vormsel. In het overlijdensregister is ook jarenlang haar handschrift terug te vinden.

In 2004, na ruim 10 jaren, droeg ze haar werk geleidelijk over aan andere vrijwilligers.

Bij haar afscheid werd ze begiftigd met de Pauselijke Onderscheiding Pro Ecclesia et Pontifice als dank voor de vele jaren inzet in de Verenigde Staten en in Nederland.

Ook na haar afscheid hield ze contact met enkele voormalige kerkmeesters.

Een paar weken geleden nog belde ze voormalig penningmeester Wil Megens in verband met de DigiD-code die ze nodig had voor de verlenging van haar rijbewijs. Dat zal ze daarboven in de hemel niet meer nodig hebben.

In haar woonplaats Oostrum was ze actief in de organisatie van de Vierdaagse, de dorpsraad en Unicef en voorheen als leesmoeder op de Meulebeek.

Ze was een markante en doortastende vrouw: geïnteresseerd, geïnformeerd en bijzonder behulpzaam.

Moge zij rusten in vrede.

*Jo Hermans
en haar echtgenoot Martin.*

Even babbelen...

...met mij! Ja zeker, daar ben ik weer! Een miscalculatie tijdens het in elkaar zetten van het parochieblad, zorgde ervoor dat ik één pagina over hield. Een mooie gelegenheid voor mij om weer eens te babbelen.

Kerstmis komt eraan, en meestal is dat een tijd vol familieknuffels en gezelligheid. Dit jaar is dat anders natuurlijk, vanwege de welbekende corona. Helaas pindakaas, maar niks aan te doen. Beter dat we de richtlijnen goed volgen en dat de corona maar snel over is! Bovendien, dat Kerstmis dit jaar anders gaat zijn, hoeft niet te zeggen dat het niet leuk gaat zijn.

Kerstmis draait om **geloof en liefde**, en wat is er belangrijker dan geloven in **God** en liefde geven aan jezelf, op de manier hoe Hij liefde aan jou geeft!? Verwen jezelf eens goed deze kerst, want je verdient het. Koop een **cadeautje** voor jezelf en leg deze onder de boom, maak een **drie-gangenmenu** voor jezelf met alles wat alleen jij lekker vindt, kijk naar veel te slechte (en daarom grappige) **(kerst)films**, en dat allemaal in je heerlijke **huis-outfit** (want ja, je hoeft toch niet naar familie)! Geef jezelf dit jaar een fantastische kerstmis, precies hoe alleen jij het wil. Na een erg bewogen jaar voor iedereen, is dat wel het minste wat je verdient!

Kijk eens naar jezelf, en focus op alle positieve punten. Realiseer je hoe **mooi** je bent, hoe **lief** en **slim**. Geef jezelf complimenten en **hou van jezelf**, zodat ook anderen van jou kunnen houden hoe je bent. Je bent **geweldig**, oké?

Want zoals dragqueen Rupaul (van televisie) altijd zegt: 'If you don't love yourself, how you gonna love somebody else?'

En onze lieve Heer: 'Gij zult uw naaste beminnen als uzelf.'

Zalig kerstfeest toegewenst vol liefde!

Veel liefs,

Marloes

Designer van het parochieblad,

Kerkganger,

Vriendin van de lange acoliet in de Paterskerk,

En een gelukkig persoon.

Ik geef de pen door aan...

...Nelly Geurts! Ik ben geboren in Venray en kom uit een groot gezin waar ik een fijne jeugd heb gehad. Het geloof is mij met de paplepel ingegoten. Na vele jaren met veel plezier in Heide gewoond te hebben zijn we bijna 20 jaar geleden naar Venray verhuisd, waar mijn man en ik het goed naar de zin hadden. Helaas is hij enkele jaren geleden overleden. Dan moet je de draad echt weer oppakken. Fijn is het als je dan veel mensen om je heen hebt die je steunen om hier een weg in te vinden, ook het geloof biedt hierin troost. Op de jeu de boulesbanen ben ik actief en vaak te vinden, bezig blijven is heel belangrijk voor me. Verder schilder ik al vele jaren met veel plezier.

Een bijzondere ervaring wil ik u niet onthouden.

Eens bij een expositie kwam er iemand naar me toe, ze was geraakt door een bepaald schilderij. Ze had een zoon verloren en in dat schilderij zag ze de hemel en de aarde. Haar zoon keek vanuit de hemel op de aarde naar haar gezin en dat gaf haar troost. Zulke dingen zijn fijn om te horen, als je toch een steentje kunt bijdragen aan het omgaan met het verdriet waar iemand mee worstelt.

**‘Ze zag de hemel
en de aarde’**

Wilt u eens een kijkje nemen op de website, dat kan: www.galeriegeurts.biz.

In Heide was ik al actief in het verenigingsleven en ik ben daar als vanzelf mee verder gegaan toen we verhuisd zijn naar Venray. Toenmalig Deken Coenen kwam gelijk vragen of ik de notulen wilde verzorgen bij de vergaderingen van het kerkbestuur. Een aantal jaren heb ik dat met veel plezier gedaan. Sinds een paar jaar doe ik wat administratief werk in de Pastorie. Het contact met andere mensen is heel divers en ook belangrijk, zeker in deze rare en moeilijke tijd. Het geloof loopt daar als een rode draad doorheen, zo blijft alles in balans.

Voor de volgende Samen kerk geef ik de pen door aan Leonie Cals!

Nelly Geurts

GROTE KERK

Adres

Parochie Sint Petrus' Banden
Eindstraat 6, 5801 CR Venray
0478-550740 - petrband@zonnet.nl

Misintenties opgeven

Maandag dinsdag en vrijdag,
van 9.30 tot 11.30 uur, telnr.: 0478-550740;
stipendium: € 12,50 voor missen op
weekdagen, € 27,50 voor weekendmissen.
IBAN: NL49 ABNA 0579 7394 81

Kerkbijdrage

Op bankrekening NL59 ABNA 0484 1000 17 of
NL82 INGB 0001 1748 63 inzake kerkbijdrage.
Voorzitter comité kerk- bijdrage: dhr. F.
Welschen.
Penningmeester beide parochies: Maris Heijnen.

H.H. Missen

Weekdagen: 9.00 uur
Zaterdag: 19:15 uur
Zondag: 9.30 uur

Overleden

12-11-20	Pierre Camps	90 jaar
10-11-20	Nellie Bouten-Jacobs	90 jaar
05-11-20	Pater Thijs Smits	90 jaar
15-10-20	Mia Geurts-Duijkers	99 jaar
03-10-20	Jan den Hoedt	82 jaar
26-09-20	Cees van Baarsen	95 jaar
24-09-20	An Janssen-Loonen	93 jaar
21-09-20	Jan van Bergen	88 jaar
08-09-20	Herman Janssen	91 jaar
27-08-20	Jo Janssen -de Mulder	87 jaar

Gedoopt

08-10-20	Luna & Noah Schuijren
11-10-20	Joes Hanen
27-09-20	Zenna van Dijk
20-09-20	Lou & Lexi Aben
06-09-20	Tijn van de Mortel

PATERSKERK

Adres

Parochie OLV van Zeven Smarten
Leunseweg 5, 5802 CE Venray
0478-580202 - info@paterskerkvenray.nl

Misintenties opgeven

Woensdag en donderdag van 9.30 tot 10.30
uur, telnr.: 0478-580202; stipendium:
€ 12,50 voor missen op weekdays,
€ 27,50 voor weekendmissen.
IBAN: NL81 ABNA 0231 8034 94 ,
t.n.v. Kerkbest. O.L.V. van Zeven Smarten.

Kerkbijdrage

Op bankrekening NL42 INGB 0004 2040 20,
t.n.v. parochie Venray-Zuid of
IBAN: NL17 ABNA 0231 8085 26,
ten name van: Kerkbestuur O.L.V. van Zeven
Smarten inzake kerkbijdrage.

Inloopmorgen op woensdag

Pastorie: 9.30 - 12.00 uur

Mariakapel geopend

Ma t/m za: 9.30 - 19.00 uur

H.H. Missen

Weekdagen: 18.30 uur
Zaterdag: 18.00 uur
Zondag: 11.00 uur
(zondag met kinderwoorddienst en opvang
voor baby's en peuters)

Aanbidding van het Allerheiligste

Vrijdag: 17.30 uur

Overleden

03-09-20	Jan Botden	89 jaar
----------	------------	---------

Gedoopt

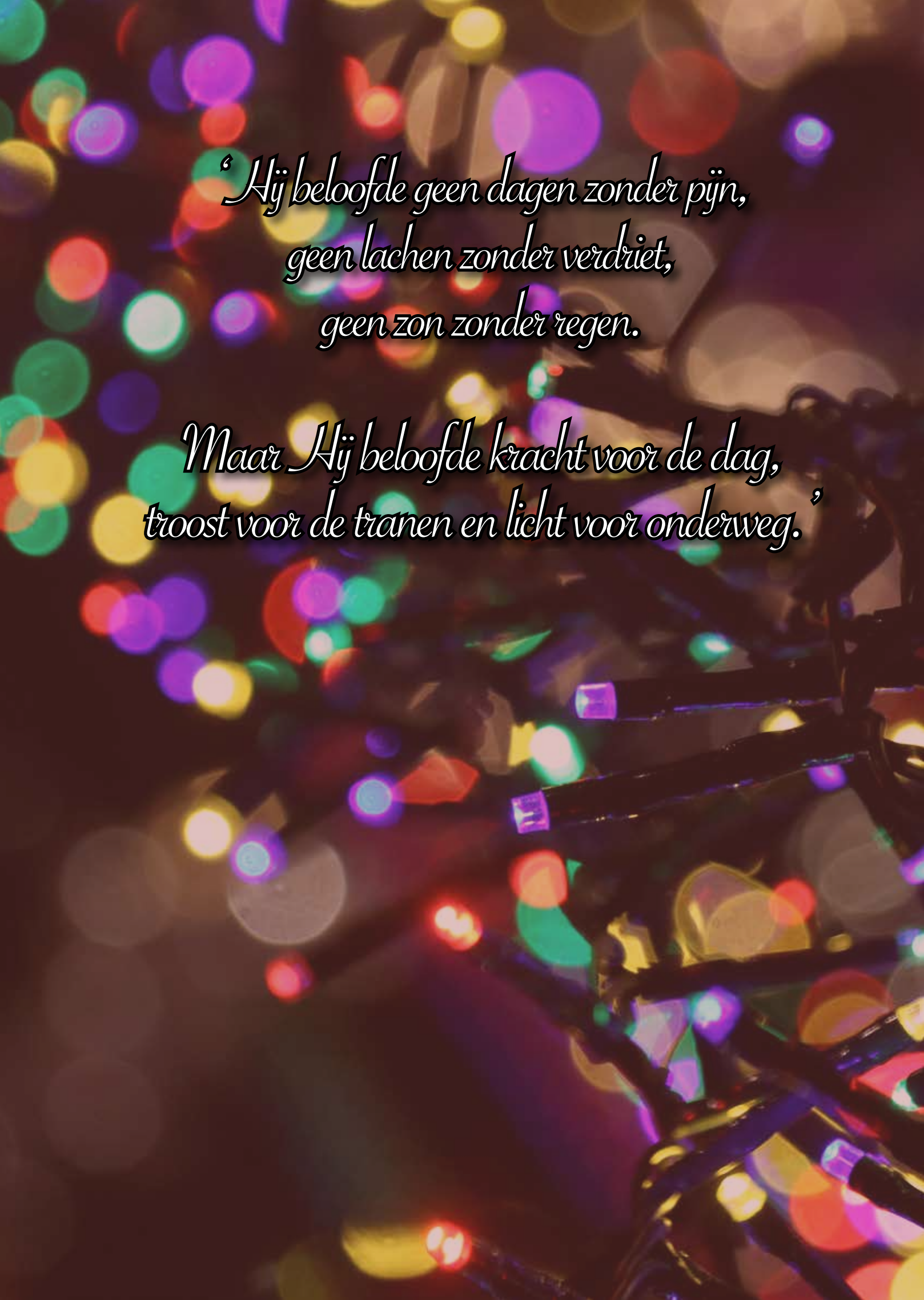
20-09-20	Jailynn Berkers
13-09-20	Nathalie Wowk

Redactie

Adres: Leunseweg 5, 5802 CE Venray.
Email: samenkerkvenray@gmail.com
Website: www.grotekerkvenray.nl

*Gratis abonnement? Opzeggen? Adreswijziging?
Stuur een mailtje of een briefje.*

**De mistijden voor kerstmis
verschijnen te zijner tijd op de
website en in de Peel en Maas.**

*‘Hij beloofde geen dagen zonder pijn,
geen lachen zonder verdriet,
geen zon zonder regen.*

*Maar Hij beloofde kracht voor de dag,
troost voor de tranen en licht voor onderweg.’*